

Renten ikke til $3\frac{3}{4}$, men til $3\frac{1}{2}$ pCt., synes det mig klart, at det i hvert Fald vilde være uigenneførligt her at tilstaa en større Rentenedsættelse end den, man er enedes om for de under Kultusministeriet hørende Debitorer. Derimod antager jeg ikke, der vilde kunne gøres nogen væsentlig Indvending mod, at Ydelsen fra Debitorernes Side vedblev at være 4 pCt., saaledes at Forfællen blev affreven paa deres Gæld, men om dette vilde være Debitorerne nogen Behagelighed, maa jeg lade staa hen. — Under § 4, Betænkningens Nr. 7, er der taget Forbehold med Hensyn til et eventuelt Forslag til 3dje Behandling angaaende Overførelse af Land- og Vigningskatten til Kommunerne. Dette Spørgsmaal finder jeg her saa meget mindre Grund til at gaa nærmere ind paa, som dets Behandling vil komme til at staa i nøje Sammenhæng med de Skattelovforslag, som senest ere blevne os forelagte af Regeringen. — Under § 15, Betænkningens Nr. 32, er det omtalt, at der har fundet Samraad Sted om yderligere Konvertering af Statsgælden og om Forlængelse af Gyldighedsfristen for den saakaldte Vettelseslov af 15de Februar 1895. Hvorvidt der i Ojeblikket er Udset til, at der vil kunne foretages yderligere Konverteringer, er meget tvivlsomt. Der har været et gunstigt Ojeblik i den forløbne Sommer, men siden da er Pengemarkedet, som bekendt, blevet betydeligt strammere, og jeg ved ikke, om der kan antages at være Udset til, at der, inden dette Finansaar udløber, vil indtræde en væsentlig Forbedring. Hvis der imidlertid skulde vise sig nogen Mulighed, vil Spørgsmaalet blive Genstand for Forhandlinger mellem Ministeren og Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Uafhængigt heraf er imidlertid Spørgsmaalet om Forlængelsen af Vettelsesloven, og det er med Høje gjort gældende, at denne Lov fremdeles har sin Betydning for til fulde at lade Virkningen af den senest foretagne Konvertering komme Debitorerne til gode. Ogsaa om denne Sag vil der blive yderligere forhandlet mellem Udvalget og Ministeren. — Det eneste Spørgsmaal, jeg endnu har at omtale, er under § 24, Betænkningens Nr. 177. Blandt de Bygningsforetagender, som ere foreslaaede, er Opførelsen af et Opbygningshus i Odense, som er beregnet til at skulle koste 511 Kr. 38 Ø. Dette synes ikke nogen meget overvældende Sum; alligevel har Udvalget foreslaaet at nedsætte Beløbet til 400 Kr. Det drejer sig kun om et Træstue, og dette Stue har man ment kunde opføres billigere. Det blev forleden Dag af det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) gjort gældende, at

Finansudvalget har Tendens til Smaalighed; han fandt det smaaligt, at vi ikke uden videre vilde give 20,000 Kr. til Anlægget af en Vej ved Middelfart. Jeg er i nogen Angst for, hvad da min Sidemand, det ærede Medlem for Odense (E. Christiansen), vil sige til, at disse 511 Kr. 38 Ø. til dette Stue nedsættes. Jeg skal da straks gøre opmærksom paa, at vi ikke ledes dertil af Ondindethed over for Odense By og heller ikke egentlig just af Hensyn til den Binding, som Statskassen vil have derved. Jeg turde snarere sige, at denne Nedsættelse har en symbolsk Betydning. Den er et Vidnesbyrd om den Narvaagenhed, hvormed Finansudvalgets Dje følger selv de mindste Ting, og den er Udtrykket for en almindelig Opfordring til den ærede Finansminister om stadig at ville vaage over sine undergivnes Overlag og over Bekostningerne ved de under ham hørende Byggeforetagender. Det er en almindelig Opfattelse, at Staten altid bygger meget dyrt, langt dyrere, end private under lignende Forhold vilde vide at hjælpe sig, og vi finde fra Aar til Aar stadig fornøyet Anledning til at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at der her er et Punkt, som trænger til stor Narvaagenhed og Paasæselighed fra Administrationsens Side. Jeg skal i Sammenhæng hermed, ogsaa for Finansministeriets Bedkommende, ligesom for de andre Ministeriers, gøre opmærksom paa, at det er et Ønske i Udvalget, at Licitationsystemet ved enhver Lejlighed maatte blive gennemført, for saa vidt det overhovedet er muligt, og at der, ved Tilvejebringelsen af Overlag bliver gaaet saaledes frem, at der opnaas størst mulig Sikkerhed for, at der ikke bliver givet mere ud end nødvendigt. — Andre Spørgsmaal har jeg ikke at omtale vedrørende Finansministeriet.

J. Sprensen: Det er med Hensyn til det Endringsforslag, jeg har stillet uden for Betænkningen, og som findes i Tidenden Sp. 2891, jeg har lyst til at sige et Par Ord. Hvad selve Endringsforslaget angaar, antager jeg, at det er affattet saaledes, at enhver nok kan forstaa, hvad Meningen er dermed. Der er imidlertid enkelte Ting, jeg har troet, det kunde være nødvendigt yderligere at oplysse, for at Medlemmerne rigtig

Rettelse.